træden forløbne 9 Aar — fra hvilket Gjennemsnit man ogsaa ovenfor er gaaet ud —, hvorhos Medhjælpsummerne ere opførte med de for 1868—69 uden Sædtillæget bevilgede Beløb, forøgede i Henhold til § 4 i Loven af 1860 med Sædtillæget af $^2/_5$ af dem, dette beregnet som fornævnt. Efter hvad forhen er bemærket om Ordningen af Lønningsforholdene i de tidligere saakaldte Fællesministerier har man ved Opførelsen af de efter det Bestaaende for dem medgaaende Udgifter været nødsaget til at vælge en anden Fremgangsmaade, og man har da taget de ved Finantsloven for 1868—69 bevilgede Lønninger og Medhjælpsummer med de sammestesteds opførte midlertidige Lønningstillægssummer, der dannes ved det ved Loven af 11te Mai 1866 tilstaaede nedsatte Tillæg, fra hvilket man ligeledes i det Foranstaaende er gaaet ud ved Forslaget om Lønningsansættelserne. Den saaledes med Hensyn til de sidstnævnte Ministerier valgte Sammenstilling kan derefter vel ikke ansees for saa correct som den, der finder Sted ved de andre Ministerier, men ligesom den synes at være den eneste, der rammer de bestaaende Forhold, saaledes tør det vel ogsaa antages, at de forskjellige paagjældende Lønninger nogenlunde omfatte Lønningerne paa de forskjellige Trin og derved kunne repræsentere et Gjennemsnit.

Hovedresultatet paa denne Oversigt er, at det samlede Beløb til Lønninger og Medhjælpsummer er foreslaaet reduceret fra 369,398 Rd. til 356,200 Rd. eller med 13,198 Rd., idet Lønninger til Embedsmænd, hvis Tal er indskrænket fra 171 til 124 eller med noget over 27 pCt., ville kræve 194,600 Rd. mod 233,567 Rd. eller 38,967 Rd. mindre, medens Medhjælpsummerne ere forhøiede fra 135,831 Rd. til 161,600 Rd. eller med 25,769 Rd. Da paa den nævnte Oversigt den ene Departementschefspost i Justitsministeriet, som under Forudsætning af Ordningen af Islands finantsielle Forhold vil kunne bortfalde, er medregnet tilligemed Udgifterne ved det islandske Contoir, som og det Contoir under Revisionsdepartementet, der mulig vil kunne inddrages, vil det sees, at Udgifterne i det Hele kunne ventes at nedgaae endvidere med 13,400 Rd., eller da mulig ikkun Departementschefslønningen ved en Sammenligning mellem det Bestaaende og det Foreslaaede kan bringes i Beregning saavel i det Hele som særligt paa den egentlige Lønningsconto, ialfald med 3,100 Rd. Derimod ville Udgifterne, hvis en Civil benyttes som Contoirchef i Marineministeriet forøges med 1,600 Rd.

Da det er foreslaaet, at Alderstillægene tilstaaes for hvert 3die Aars Tjeneste istedetfor efter Loven af 1860 for hvert 5te Aars, vil det foreslagte Lønningslovforslag medføre, at Gjennemsnitslønningen og Maximumslønningen naaes noget tidligere, og det vil saaledes i denne Henseende medføre nogen Meerudgift.